

Ruths Bog

Ruth tager med Noomi

(Ruths Bog kap. 1)

¹ I ældgamle dage, før man havde konger i Israel, kom der hungersnød i landet. Derfor flygtede en mand med sin kone og to sønner fra Betlehem i Juda. ² Manden hed Elimelek, hans kone Noomi, og sønnerne hed Maklon og Kiljon. De var fra Efrat-slægten i Betlehem, og de slog sig ned som fremmede i landet Moab. ³ Men Elimelek døde, og Noomi blev alene med de to sønner.

⁴ Sønnerne giftede sig senere med to kvinder fra landet Moab, Orpa og Ruth. De boede alle i Moab i de næste ti år, ⁵ men Maklon og Kiljon døde også, så Noomi nu hverken havde mand eller børn. ⁶ Men hun havde hørt, at Gud havde sørget for, at der igen var mad til hans folk i Juda, og derfor drog hun hjem, og hendes svigerdøtre tog med.

⁷ Da de var på vej, sagde Noomi til svigerdøtrene: ⁸ »Tag I nu hjem til jeres mødre. I har taget jer godt af jeres mænd og af mig, og nu håber jeg, at Gud tager sig af jer, ⁹ så I hver især finder en ny mand til at forsørge jer.« Så kysede hun dem farvel. Men de begyndte begge at græde: ¹⁰ »Vi vil med, når du rejser tilbage til dit folk,« sagde de. ¹¹ Noomi svarede: »Nej, gå nu hjem, piger. Hvorfor vil I med mig? Jeg får ikke flere sønner, I kan gifte jer med. ¹² Jeg er jo for gammel til at få flere børn. Og selv hvis jeg blev gravid her og nu, ¹³ skulle I så vente, til mine sønner var blevet gamle nok til at gifte sig? Eller skulle I helt lade være med at gifte jer? Nej, piger, I kan få en ny mand, men det kan jeg ikke, for Gud er imod mig.«

¹⁴ Svigerdøtrene græd højt, og Orpa kysede sin svigermor farvel, men Ruth klyngede sig til hende. ¹⁵ »Din svigerinde tager hjem til sit folk og sin gud. Tag hjem sammen med hende,« sagde Noomi. ¹⁶ Men Ruth svarede: »Nej, du må ikke få mig til at forlade dig. Hvor du går hen, dér går jeg også hen, og hvor du bor, dér vil jeg bo sammen med dig. Dit folk er mit folk, og din Gud er min Gud. ¹⁷ Dér, hvor du dør, vil jeg også dø, og dér skal jeg begraves. Jeg sværger ved Gud: Kun døden skal skille os ad!« ¹⁸ Noomi forstod, at Ruth var fast besluttet på at tage med hende, og hun opgav at overtale hende til at tage hjem til sin familie.

¹⁹ Da de kom til Betlehem, blev hele byen overrasket og sagde: »Jamen, det er jo Noomi.« Noomi betyder 'skøn'. ²⁰ »I skal ikke kalde mig Noomi, men 'bitter', for Den Livgivende Gud har gjort mig bitter,« sagde Noomi. ²¹ »Jeg tog afsted med hænderne fulde, men Gud har sendt mig tomhændet hjem. Kald mig ikke længere Noomi, for Gud har taget alt fra mig.«

²² Byghøsten var netop begyndt, da Noomi vendte tilbage til Betlehem fra Moab sammen med sin svigerdatter Ruth.

Boaz beskytter Ruth på marken

(Ruths Bog kap. 2)

¹ Noomi havde en slægtning på sin afdøde mands side. Det var en rig mand, som hed Boaz.

² Ruth sagde til Noomi: »Jeg vil gå ud på marken, som er ved at blive høstet, og samle kornaks, hvor jeg kan få lov til det, så vi kan få noget at spise.« Det var nemlig sådan, at de fattige måtte tage de kornaks, som høstarbejderne ikke fik med, når de høstede. »Gør du det, min pige,« svarede Noomi.

³ Ruth gik ud og samlede, hvad høstarbejderne havde ladet ligge på marken, og det viste sig, at marken tilhørte Boaz. ⁴ Da han kom ud på marken, hilste han på høstarbejderne, og de ønskede hinanden Guds velsignelse. ⁵ Han spurgte deres leder, hvem den fremmede kvinde var. ⁶ »Det er hende, der er kommet fra Moab sammen med Noomi,« svarede lederen. ⁷ »Hun sagde, at hun gerne ville samle korn, så hun har været her fra i morges og har arbejdet hele dagen, kun med en kort pause.«

⁸ Boaz sagde til Ruth: »Hør her, min ven, du behøver ikke at gå andre steder hen og samle korn. ⁹ Hold øje med, hvor mine tjenestepiger høster, og hold dig til dem. Jeg har sagt til mændene, at de skal lade dig være i fred. Og hvis du bliver tørstig, kan du drikke af det vand, mine folk har trukket op af brønden.«

¹⁰ Ruth bøjede sig dybt for ham: »Hvorfor er du så venlig mod en fremmed som mig?« spurgte hun.

¹¹ »Jeg har hørt om alt det, du har gjort for din svigermor efter din mands død,« svarede Boaz. »Du forlod din far og mor og dit fædreland og kom til et folk, du ikke kendte i forvejen. ¹² Nu håber jeg for dig, at du bliver belønnet af vores Gud, som du har søgt beskyttelse hos.« ¹³ Ruth svarede: »Du er meget venlig, herre. Du kender mig ikke, men du trøster mig og taler til mig, som om jeg var en af dine egne.«

¹⁴ Boaz inviterede hende også til at spise sammen med ham selv og hans folk. Ruth satte sig ved siden af høstarbejderne og spiste brød dypet i olie, og Boaz gav hende også noget ristet korn. Hun spiste sig mæt og havde endda noget tilovers. ¹⁵ Da hun rejste sig for at genoptage arbejdet, sagde Boaz til sine folk: »Hun må også gerne samle kornaks, efter I har høstet, og I må ikke genere hende. ¹⁶ I skal tværtimod trække strå ud af kornnegene og efterlade dem, så hun kan samle dem op, og I må ikke skælde hende ud.«

¹⁷ Ruth samlede kornaks, indtil det blev aften, og da hun havde tærsket og skilt kornene fra aksene, var der næsten ti liter.

¹⁸ Hun tog det med tilbage til byen og viste det til sin svigermor, som hun også gav sine rester fra frokosten. ¹⁹ »Må Gud være med den, der har taget sig af dig,« sagde Noomi. »Hvor har du samlet kornaks i dag?« Da Ruth fortalte, at hun havde arbejdet hos Boaz, ²⁰ udbrød Noomi: »Må Gud, der hverken glemmer levende eller døde, være med ham. Boaz hører til vores nærmeste familie, og han har forkøbsret til min mand, Elimeleks, jord, som jeg som kvinde ikke selv har ret til at dyrke.« ²¹

Ruth fortalte også, at Boaz havde sagt til hende, at hun skulle holde sig til hans folk, indtil de var helt færdige med at høste. ²² »Det er godt, min pige. Når du følges med hans tjenestepiger, er der ingen, der generer dig,« sagde Noomi. ²³ Ruth gjorde, som de havde aftalt, indtil både byggen og hveden var høstet, og hun blev boende hos sin svigermor.

Ruth opsøger Boaz om natten

(Ruths Bog kap. 3)

¹ En dag sagde Noomi til Ruth: »Skal jeg ikke finde dig en god mand og et hjem, min pige? ² Boaz tærsker byggen ude på tærskelpladsen i nat. ³ Vask dig, tag parfume og fint tøj på, og gå derud. Men pas på, at han ikke opdager dig, før han er færdig med at spise. ⁴ Hold øje med, hvor han lægger sig til at sove, og gå så derhen. Tag tøjet af, og læg dig ved siden af ham, så skal han nok sige til dig, hvad du skal gøre.« ⁵⁻⁶ »Det skal jeg nok,« svarede Ruth og gik ud til tærskelpladsen.

⁷ Da Boaz havde spist og drukket, lagde han sig veltilpas til at sove for enden af korndyngen. Ruth nærmede sig lige så stille, tog tøjet af og lagde sig ved siden af ham. ⁸ Ved midnatstid vågnede Boaz med et sæt, vendte sig og opdagede, at der lå en kvinde hos ham. ⁹ »Hvem er du?« spurgte han, og hun svarede: »Det er mig, Ruth. Jeg beder dig om at tage dig af mig. Du har forkøbsretten til vores jord.« ¹⁰ »Må Gud velsigne dig, min ven,« sagde Boaz. »Jeg kan se, at du virkelig ved, hvad det vil sige at være trofast. Du går ikke efter yngre mænd, hverken de fattige eller de rige. ¹¹ Du skal ikke være bange, jeg vil gøre alt det, du beder om. Ethvert fornuftigt menneske kan se, at du er en fantastisk kvinde.

¹² Jeg har forkøbsret til din svigerfars jord, det er rigtigt, men der er en anden, der har ret til at købe jorden før mig. ¹³ I morgen kan han få tilbud om at købe marken, og hvis han ikke vil, så sværger jeg ved Gud, at jeg vil gøre det. Bliv her resten af natten.«

¹⁴ Hun blev hos ham, og næste morgen stod hun op, før det blev så lyst, at nogen kunne se hende; Boaz ville ikke have, at der skulle sladres om, at hun var kommet ud på tærskelpladsen. ¹⁵ »Hold dit tørklæde frem,« sagde han og hældte noget byg op til hende. Så gik han tilbage til byen.

¹⁶ »Er det dig, min pige?« spurgte Noomi, da Ruth kom hjem, og Ruth fortalte hende om alt det, Boaz havde gjort for hende. ¹⁷ »Han gav mig det her korn, for at jeg ikke skulle komme tomhændet hjem til dig.« ¹⁸ »Bliv her,« sagde Noomi, »og hold dig i ro, indtil du ved, hvordan det ender. Den mand har ingen ro, han vil have sagen afsluttet i dag.«

Boaz køber marken og får Ruth

(Ruths Bog kap. 4)

¹ Imens var Boaz gået hen og havde sat sig ved byporten, hvor man mødtes for at få aftaler på plads. Da manden, der havde førsteret til at købe jorden, kom forbi, råbte Boaz: »Du dér, kom lige her og sæt dig.« ² Boaz fik også ti af byens ledere til at deltage ³ og sagde så til manden: »Noomi er kommet hjem fra Moab og vil sælge den jord, som tilhørte vores slægtning Elimelek. ⁴ For at sige det ligeud her foran byens ledere og andre vidner, så vil jeg foreslå dig at købe jorden. Det har du førsteret til, og jeg står selv lige efter dig. Hvis du ikke vil overtage jorden, så sig det til mig.« ⁵ Manden sagde ja til at købe jorden, og Boaz svarede: »Det er godt, at du køber marken, men jeg overtager ansvaret for Ruth, hvis mand døde, og jeg gifter mig med hende. Efter gammel skik vil hendes første søn arve marken, selvom du har købt den, og på den måde vil den blive i Elimeleks familie.« ⁶ »Så kan jeg ikke købe jorden, uden at tage på det,« sagde manden. »Køb du den.«

⁷ Det var sådan i Israel i ældgamle dage, at man ved den slags handler bekræftede aftalen ved at tage sin sandal af og give den til den, man indgik aftale med. ⁸ Manden tog sin sandal af og sagde til Boaz: »Jorden er din.« ⁹ Så sagde Boaz til byens ledere og til de andre, der sad der: »I er nu vidner på, at jeg overtager alt det fra Noomi, som tilhørte Elimelek og hans sønner, Kiljon og Maklon. ¹⁰ Jeg overtager også Ruth, Maklons enke, som min kone, så jorden går i arv til hendes søn, og Maklon-slægtens ejendomsret til jorden bevares.« ¹¹ Alle dem, der sad i porten, sagde: »Ja, vi er vidner. Vi håber for dig, at den kvinde, du bliver gift med, får lige så mange børn som Israels stammødre Rakel og Lea, og at du bliver rig og en stor mand i Betlehem. ¹² Vi håber, at Gud vil give jer børn, så din familie bliver stor og indflydelsesrig ligesom din forfader Peres' familie.« Peres var søn af Tamar og Juda, som var stamfar til Juda-stammen.

¹³ Boaz giftede sig med Ruth, og Gud sørgede for, at de fik en søn. ¹⁴ De andre kvinder sagde til Noomi: »Du kan takke Gud for, at du ikke står alene i dag uden nogen til at tage sig af dig – ja, Gud er stor. ¹⁵ Denne dreng kan give dig et nyt liv og tage sig af dig på dine gamle dage, for han er søn af din svigerdatter, som elsker dig, og hun er bedre end syv sønner.« ¹⁶ Så tog Noomi drengen ind til sig, og hun blev hans plejemor. ¹⁷ Nabokonerne sagde: »Noomi har fået en søn,« og de kaldte ham Obed. Han blev far til Isaj, kong Davids far.

¹⁸ Her er Peres' stamtavle: Peres fik sønnen Hesron, ¹⁹ Hesron fik Ram, Ram fik Amminadab, ²⁰ Amminadab fik Nakshon, Nakshon fik Salma, ²¹ Salma fik Boaz, Boaz fik Obed, ²² Obed fik Isaj, og Isaj fik David.